

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1931 JULIUS 1 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 13 ●
3179. SZÁM

VÁLASSZATOK:
egységes Bethlen-párti kell-e
vagy ellenzéki Bethlen-párti?

**Podmaniczky, Rothenstein,
Kuna P. és Jánossy
nélkül nincs t. Ház!**

Nagy Emil és a főszolgabíró

Móra Ferenc humoreszkje

BERLINI RIPIORT

Biró Lajosról és Vecsey Ferencről

SZÖGEDI PAPRIKA

Ára 4 Dinár

PALMA

MOLNÁR JENŐ STROFÁI

Jaj de szép!...

Közeledik júliusnak elseje,
Reszket tőle az embernek belseje.
A partájok idehaza maradnak,
Háziurak a külföldre szaladnak.
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez a társadalmi kép!

Gazdák, malmok rágódnak a bolettán,
(W. C.-adó se lesz végül „olet” tán)
A termelőt a sok teher rogyasztja,
A fogyasztó már önmagát fogyasztja.
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez a gazdasági kép!

Nem törődve: hűvös van vagy meleg-e,
Ajánlást gyűjt a jelöltek serege.
Majd így szól, ha kedvező a pillanat:
Kedves polgártárs, ajánlom magamat!
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez a közéleti kép!

Aranyzsákon ül a boldog francia,
Zsebében a Young-féle garancia.
A németen ruha foszlik, rongy az ing,
Hát fizessen, — ihaj-tyuhaj, rozmaring!
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez a világbéke-kép!

Alfonz király idegenben fanyalog:
Mit csináltak vele a bőszi spanyolok!
Vilmos császár világrét se kelne ki, —
Bridge-partihoz ép negyedik kell neki.
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez az ex-monarcha kép!

Budapesten mélyen alszik Thália,
Operában nincsen őszi ária.
Pesti ember, ha színházra vágyik ma,
Amit kap: a breslvi néhány lábikra.
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez a művészeti kép!

Férjura mék izzadnak és gürcölnek,
Asszonyaik a strandokon flörtölnek.
Távírat jön: „Küeldj penzt” és küldik is,
Ha mind nyakig adósságban fürdik is.
Jaj, de szép, jaj, de szép
Ez a kis családi kép!

Bizonyítványkiosztás

A bizonyítványt kiosztották
És most mindenki tudja már,
Hogy Pista ért a fizikához,
Míg állattanban nagy számár.

De nem csupán a kis fiúkban
Csiklandozzák az agyvelőt, —
A nagy fiúk is most felelnek
A választópolgár előtt.

Az első tantárgy persze: Hittan,
Ezt tudja város és tanya,
De jól megértsük: a Jelöltnek
Bethlenbe vetett hittana.

A második tantárgy a Földrajz,
Minek tudása drága kincs.
Tudnod kell: a nyílt szavazásnak
Egész világon párja nincs.

A harmadik tantárgy a Vegytan.
Ebből ki-ki ismerje meg:
Csak kormánypártban férnek össze
Az ellentétes elemek.

A negyedik tantárgy: Növénytan.
Ehhez majdnem mindenki ért...
Mert, kérdem, hol található ma
Jelölt, ki füt-fát nem ígért?

Az ötödik tantárgy: a Számтан.
Jól értsd az osztást, kedvesem...
A kormány nézetét ha osztod,
Bejutsz a Házba csendesen.

A hatodik tantárgy veszélyes:
Természettan vagy Fizika.
Nagy baj, ha rossz természetted van,
Viszont segít a fifika.

És végül: „magaviseletből”
Légy „kitűnő” minden felett.
Ha jól viselted magad, akkor
Holtbiztos a képviselet.

Mindenkinél olcsóbban

FEST

frissen mázolt ligeti pad. Megkeresések „Zöldre van a, zöldre van a szép krém-nadrág festve” jeligére a kiadóba.

VÁLASZTÁSI SZÍNHÁZ
HATSZÁZHAT JELÖLT KERES
EGY MANDÁTUMSZERZŐT.

Szomorújáték több szövegmozónásban.
Kírta: Scitovszky Béla.
A belépődíjat a végén mégis csak a közönség fizeti.

Agrárállam vagyunk

Fotóai
KAJLA

A SZEMEK LECELTETÉSE

A ZSEBTOLVAJOK ARATNAK

"ELJÖTTEM
A VARRÓGÉPRÉSZLETET
IN KASSZÁLN!

A GOND AZ ARCOKRA BARÁZDAT SZÁNT

A HÁZASSÁG-
KÖZVETÍTŐ ÖSSZEBORONÁL

BE-KÉRŐZÉS

— Hallottad, mije van XIII. Alfonznak?

— Nem én. Na, mije?

— Rex appeal-je.

A tihanyi visszhangnál

Én: Voltaképpen miféle rendszer ez a tömeges ajánlások szerzése alapján való képviselőjelölés?

A visszhang: ... ölés.

KIRE SZAVAZOK?

Nyilatkoznak a BORSSZEM JANKÓ alakjai

Képviselőválasztás előtt megszólaltattuk a *Borsszem Jankó* híres alakjait: melyik pártra, illetve kire adják szavazatukat. Itt adjuk a válaszokat:

Bukovay Abszi:

— Klebelsberg kimondta elvül, hogy annál jobb az egyetem, minél kevesebb hallgatója van. A fenét! Annál rosszabb nekem, minél több a hallgató, mert akkor kevésbé vagyok úgy szem előtt. Ezekután világos, hogy Szegeden Rassay-ra szavazok.

Reb Menáchem Ciceszbeiser:

— Tekintettel arra rá, hodj az egész pületikai társaságba csak az edjetlen Wolff Károly oreság tud olejan szépen és snájdígul átkozódni, mint én, magátul értetődik, hodj rája szavazok. Szavazok rája!

Hombár Mihály:

— Vagy ötszáz ügyvéd-kartársam lépett fel képviselőjelöltnek. Igazán nem panaszkodhatunk az alkotmányos numerus clausus miatt. Ilyenkor látni csak, mennyivel jobb a képviselő-pálya, mint az ügyvédi, mert lám, sokkal több a képviselőjelölt, mint az ügyvédjelölt.

Jampec Pali:

— Jó fellépésű fiatalember vagyok és éppen ezért én is fel akartam lépni képviselőnek. Ki is vágтам erre a célra egy lelkes lipótvárosi hon- és családayából néhány ezrest, de egy fiatal démon leterített a politika rögös ösvényéről és a bárók síma parkettjére kalauzolt. Most itt állok leégve a sárga parkettig.

Özv. Kucoráné:

— Vérzik honleányi szívem, hogy Slachta Margit elvbarátnómet a nyers erőszak elütötte attól, hogy fellépjen. Helyette fellépek én, Muca özvegye. Szeretném látni azt a férfit, aki nem támogat! Jobban lehengereném, mint Wolff Károly a fővárosi déli kerületben a Keresztény Női Tábor.

Mihaszna András:

— A magyar királli törvény értelmébe nincs szavallati jogom, merhogy tényleges rendőrségi személl vagyok. De ha vóna szavazati jogom, csakis a Citócky üexisztenciájára adnám, mivelhogy ű parancsol itt az egész választási frekvenciának, már pedig rőndnek muszáj lőnni!

Sanyaró Vendel:

— Valamelyik párt kenyérpártnak nevezi magát. Ez már egy lépés egy tisztultabb politikai világrend felé. De én mindaddig passzív maradok, amíg nem alakul ki a helyzet teljesen. Bevárom, míg a kenyérpárt után megalakul a sonka-párt.

Seiffensteiner Salamon:

— Én a Bethlen István gráf oreságra szavazok, mert osz-posz olyan, mint a boldogult Tisza Kálmán, aki mint miniszterelnök meg se állt tizenütig.

Tarjagoss Illés:

— Szemben azokkal a rémhírekkel, mintha én csendőrkáplári minőségemben a választópölgárokkal szemben erőszakoskodnék, kijelentem, hogy ebből egy szó sem igaz. Mindössze egyszer erőszakoskodtam, akkor sem pölgárral, hanem pölgárnővel, de hozzáteszem, hogy illetőnek még nincs is szavazati joga.

Vigyázó Lacika:

— Szajnosz, a nyilt tejjö medatadályoz abban, hogy politikai jodaimat gya-tojoljam. Madam isz pájtöt atajtam szejevezni, az egyetlen tomoly pájtöt, amely a vizsdát eltöjlészét ész a tilenc hónapi szünidöt tüzte ki lobodójája. A többi szmonca nem éjdetel.

Volán Jolán:

— Én, mint a „Benzintyúkok Egyesü-lési Pártjának” elnökője tiltakozom az ellen a piszkos konkurrencia ellen, amelyel a „Motalkokottok Nemegeyesülő Pártja” el akarja gáncsolni a mi nemes törekvéseinket. Miután ajánlásainkat visszautasították, nincs több szavam. Vá-ltozatlanul ajánlom magamat. (M + H)

NINCS SZEBB DOLOG A TUDOMÁNYNÁL

Irta: MÓRA FERENC

Barát Pál uram diófái alatt elegyítjük a kelle-
mest a haszonnal. A kellemes a savanyú borocska,
amelyet méltán megilletne a lacrimae Christi név is,
mert ennek a bornak olyan tulajdonsága van, hogy
nincs az az égetni való destruktív, akinek eszébe ne
juttatná Krisztus urunk kinszenvedését. De mivel
mink csak célszerű szegény emberek vagyunk, nem
cifrázunk a szót és csak háromemberes bornak hív-
juk ezt a tavaly szűrt üdítő italt. Tudniillik három
ember kell hozzá. Egy, aki issza és kettő, aki fogja
ezt az egyet, hogy világgá ne szaladjon.

Hát ez a kellemes jelen foglalkozásunkban.
A hasznos pedig az, hogy élőlőszóval műveljük a tudomá-
nyt az ásós és lapátos tanyai nemzet okulására.
Mikor az ásók és a lapátok munkába vannak és az
ősök csontjait kocogtatják, olyankor nincs helye a
beszédnek. Olyankor legfeljebb rövid dialógusok van-
nak, amelyeknek nagyon kevés a tudományos értéke.
Ügyszólván csak akadémikus értékük van. Például mikor tisztába teszünk egy csontvázat, vagyis lehámozzuk
róla a földet egy söprível, kefével megagyusztáljuk, olyankor csak a meghatódás
szuszogásai hallhatók. A szívére mën az embernek az a gondolat, hogy lám, ezer-
öttszáz év alatt mi lesz az adófizető polgárból. Istenes Takács András majd sírva
fakad, mikor megszólalt:

— Úgy lehet, ezt még pap nélkül temették, az istenadtát.

— Nono, — mondja rá Sahin Ugró Mihály — hát kentek felé pappal temetik a halottat? Mert itten, a mi tartományunkban, nem szokták vele temetni a papot.

Erre csöndes elmosolyodások történnek a szürke bajuszok alatt, de tovább nincs a diéta. Mert ha már olyan bolond ez a városi úrféle, hogy ilyesmire költi a pénzét, az Isten tartsa meg sokáig a tökéletlenségében, hát ne mondhassa, hogy nem szolgáltak meg érte a népek. Hiszen annyi esze úgysis van az embernek, hogy egy kor-
mos cserép bögréért vagy egy rozsdás bicskáért nem szakajtja meg magát a dolog-
ban, de sok olyan fajtája van a naplopásnak, amiért nem érheti szó az embert.
Például bemén a kútra inni és csak félóra mulva jön vissza, de akkor veszi észre,
hogy nini, a pipáját meg odabenn felejtette, vissza kell érte menni, mert anélkül
nem egész az ember. A másiknak megvan a pipája, de az meg az acskót keresi fél-
óráig. A fene teremti, hová lehetett, mikor oly biztos helyre tette az előbb mérgé-
ben, hogy akkor is úgy elbűjt? Bíz az a gatyakoreban tartózkodik, mert itten más-
féle retikül nem használatos és nem is azért van keresőben, mintha elvitte volna a
markoláb, hanem ezzel is csak telik az idő. Az is bele van értve a napszámba, mint
megengedett dolog, hogy az ember időnként vasával fordítja fölfelé az ásót, végig-
húzza az élén az ujját, aztán megcsóválja a fejét és morog is hozzá valamit. Hogy
mit, azt nem érteni, de az különben sem miránk tartozik, hanem távollevő vásárosra,
aki most valami hűvös sörházba üldögél, nem is sejtven, minden órában egy
ördög küldetik hozzá a pipáshalomról azzal az instrukcióval, hogy bujjon bele a
vásárosba. Ez az ásonézegetés valami ősi szertartás lehet, éppen azért nem is tehet
ellene kifogást az ember.

Egészen más az, mikor én magam mondom a népeknek, hogy tegyék le a szer-
számot és húzódjanak egy kicsit az árnyékba, míg a nap mérge elhalad a kopasz
halom fölött. Réaumer találmánya negyven fokot mutat a napon, ugyan ő mutatna
többet is, de az üvegfűző zsegerő ember volt és kurtára szabta a csövet a kénese-
nek. Én magam állom a meletet, de ha megszedülnék is bele, én értem nem lenne
kár, mert engem nem sorolnak a nemzetfenntartó elembe. Ellenben a népekért fele-
lős vagyok és azért elkövetem a fegyelmi vétséget. Lehevertetem az embereket a
gyepszélbe.

Most aztán kezdődik a vizsga. Ők teszik fel a kérdéseket, én állok elébe minden vallatásnak, hogy miféle népek voltak azok, akiket itten felturkáltunk? Alighanem dudások lehettek, mert még most is mindnyájának félre áll a szája. Aztán meg hogy meg nem ette a föld őket annyi idő óta? Bizonyosan leöntötték őket spirittusszal. Én erre azt vetem, hogy még akkor nem volt pálinkafőző, de világos, hogy ilyen csak nagyon tudatlan ember mondhat. Pálinka meg pipa mindig volt, mióta Isten a világot megteremtette.

— Hát nézze, itt vannak ezek a kis bögrék a holttetemök fejénél — kacsint rám az egyik szittya. — Mit gondol maga, mire valók voltak ezek?

— Ezekbe ételt tettek a halottaknak, hogy ne éhezzenek, még átérnek a más-világra.

— Látja, ezt nem jól tudja. Ezekből pipáltak az ösök.

— Az ám, — mondom — csak az a baj, hogy még akkor nem ismerték a dohányt.

— Hiszön nem dohányt pipáltak azok kéröm. Vizet öntöttek a bögrébe, abba máksövet dugtak, azon bugyborékoltak, így mulasztották az időt.

Be kell látnom, hogy ez sokkal észszerűbb magyarázat, mint az enyém. Viszont én is tudok olyant, amit ők hagynak jóvá. Az nagyon tetszik nekik, hogy a nagy úrral a szolgálait is eltemették és sajnálják, hogy ez a szép szokás kiment a divatból. Milyen jó lenne, ha a pénzügyminiszterekkel a fináncokat is eltemetnék.

Előszedem a régészeti atlaszokat és mutogatom nekik a mindenféle csontból, kőből, bronzból való cifraságokat. Elmagyarázom azt is, melyik mire szolgálhatott. Közelebb hajolnak, elnémulnak, van, aki a száját is eltátja, a tudomány szemmel láthatóan erőt vesz a lelkeken. Még Barát Pál uram is közénk furja a fejét, aki mint mecenás van jelen, még pedig mint dupla mecenás. Az ásatási engedélyt is ő adta, meg a borocskát is ő adja. Igazán nagyon szép tőle, hogy ötvenholdas gazda létére leereszkedik közénk. Hiába, a tudomány igézete alól ő se menekedhet.

Csak azt nem szeretem, hogy Barát Pálon olyan különös formában vesz erőt a megilletődés. Végigmosolyogja az egész előadásomat. Nem is állhatom tovább, megkérdem tőle, mi tetszik úgy neki.

— Tetszik neköm ez az egész kitalálás — mondja zavartalan derüvel.

— De hát mégis min mosolyog, Pali bácsi?

— Azon, hogy mi lössz abbul, ha egyszer az én öregapámat mögtanájják az urak?

— Hát mi lenne? — vonok vállat. — Ha ilyen szép nagy szál ember volt, mint maga, nagyon nekiörülnek ezer esztendő múlva és beviszik a múzeumba. Azt hiszik, hogy ő volt a Rudolf trónörökös.

— De hisznek arrul mást is, hallja. Mert tudja, különös törvénye volt az én öregapámnak. Nyolcvanhárom éves korában halt mög, mindön foga régön kihullott már akkor, de azért mind magával vitte a sírba. Volt neki egy börzacsóka, abba gyűjtötte a kihullott fogait, mind a harminckettőt, oszt möghagyta, hogyha möghal, tögyük az ölibe a zaeskot, mert ő úgy szeretné, hogy a föltámadáskor kezeügyében lögyenek a fogai. Hát azon mosolyogtam én most, hogy milyen kitalálás lössz abbul, ha egyszer olyan ősembert tanálnak, akinek az ölibe vannak a fogai.

Hát azt magam is szeretném látni, akár onnan felülről, akár innen alulról, milyen lázba hozza ezer esztendő múlva a Barát Pál öregapja a Régészeti Akadémiák Nemzetközi Szövetségét.

Olcsóbban, mint bárhol
vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákat

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákat és gazdasági köte-
leket stb.

AKIK ÚJRA A KÉPÜNKET VISELIK

Apponyi Albert,
Jászberény arany-
mandátumú követe,
a nemzet büszkesé-
ge. (Az ilyen „nagy
öreg” jó a Háznál.)
Most képviselő lesz
a fia is. Megelé-
szünk vele, ha ő
majd az apja ké-
pét viseli.

Bethlen István,
Debrecen örökös követe, Magyar-
ország állandó miniszterelnöke. Az
utóbbi minőségében nincs ellen-
jelöltje.

Bud János,
Békéscsaba köve-
te, volt, van és lesz
pénzügyi, kereske-
delmi, közgazdasá-
gi és egyéb minisz-
ter. Távszónok és
közellátó. Az ösz-
szes gazdasági tu-
dományok Budora.

Fábián Béla,
Pest-környéke verhetet-
len követe, a „dugsegély”
feltalálója, a forgalmi-
adóellenőrök főpatrónusa.
„Hat ló és negyven em-
ber” sem bír vele.

Gömbös Gyula,
Abádszalók követe,
a legsnájdigabb mi-
niszter, a legfiata-
labb tábornok, a
legőregebb taktikus.

Friedrich István,
Budapest szebbelkű keresztény
hölgyeinek politikai ideálja,
„Kraftausdruckok” nagymestere,
szabadúszó, sváda-rekorder és ti-
tokban minden szebbelkű zsidó
hölgy szerelme.

Gaal Gaszton,
Lengyeltóti követe, az
ezerholdas kisgazda-típus
megteremtője, a gyáripar-
konok és a Kohnok ipar-
kodó ellenfele.

AKIK ÚJRA A KÉPÜNKET VISELIK

Klebelsberg Kuno,

Szeged életfogytiglani követe, az egyetemek egyetemes tudora. Történész, bölcész, kultúrpolitikus, publicista, szónok, városfelépítő és analfabétizmus-leépítő.

Fenyő Miksa,

Nagykapos új követe, aki örökös képviselőjelöltből most lépett elő tényleges honatyának. Közgazdász, publicista, író, szónok és elismert anti-gasztromómus.

Nagy Emil,

Jászládány valóban Nagy nevű követe, a magyarba ojtott angol úr karakán típusa, pártontküvli és kívül-belül bohém.

Wolff Károly,

a főváros erkölcesinek állandó megmentője, a „szőröskezű” szocik szörtelenkezű ostora, az udvarnagyi bíróság elnöke és udvari (Lichthof) politikus.

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII. József körút 2
Rendel: 10-4 és 7-3-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

AKIK ÚJRA A KÉPÜNKET VISELIK

NEHÉZ ESET

Az orvoshoz beállít egy atyafi.

— Na, mi baj, öregem?

Az öreg megvakarja a fejét:

— Éccaka nem tudok alunni egy szemhuntyást se.

— Hm, hm, — csóválja a fejét az orvos, majd megkérdi:

— Mi a foglalkozása?

— Bakter.

Rassay Károly,

Budapest ellenzéki vezére, a liberalizmus elhárítása esetére tartalékkolt miniszterelnök, féltelmes debatter, az alkotmányos gondolat és a szabadság „Kurir”-ja.

Sándor Pál,

a népszerű Pali bácsi, a szabadelvűség hősi bajnoka, a kereskedők mentőhorgonya, Bud János kedvenc ellenfele.

Békéscsabai kortes-plakát

A békéscsabai „Körösvidék” június 13-iki számában a helyi egységspárt öklömnymi betűkkel ezt a lelkesítő szöveget intézte a választókhoz:

Dr. Bud János

reális politikája:

tartalmas és tápláló

„csabai kolbász”!

A szociáldemokraták

politikája: puffanó

üres hólyag!

Választani nem nehéz,

Diktál itt a józan ész!

Az elmés szóatköltőnek mindenesetre igaza van: az izes csabai kolbász nem megvetendő csemege. De vajjon mit szól hozzá a derék Bud János, hogy az ő politikáját kolbászhoz hasonlítják? Aki mindig csak ezzel él, annak bizony megfekszik a gyomrát.

Lázár Miklós,

Tokaj követe, aki azon dolgozik, hogy a Hegyaljára egyre jobb „Reggel” virradjon. Pártonkívüli, de a pártokon belül is mindenki szereti. Tokaji bort prédikál.

HYPEROL

szájvíz
tabletta

ideális száj- és toroköblögető

Nagy Emil esete a ladányi főbíróval

A magyar közéletnek kétségkívül egyik legeredetibb alakja dr. Nagy Emil, ez a robbanó temperamentum, akit ha nem fékezne az a rengeteg nyugati kultúra, amit első ifjúkora óta szedett magába, talán lóháton vágatna végig a tükörsima Andrásy úton, mint szoborba kívánkozó vérbeli utódja Árpád daliás hadának. Nagy Emil született ellenzéki, akár tollat forgat, akár szót hallat, de még akkor is, ha egymagában ül és tünődik. Sőt akkor leginkább.

Nos, neki is meg kellett érni azt a keserű pillanatot, hogy most, választás előtt, a mandátuma biztonsága érdekében a kormány felé is tapogatózzon. Mert egypárti jelöltet kapott ősi kerületében, Jászladányban. Hosszas töprengés után fölkereste a ladányi főszolgabírókat és azt a szándékát közölte vele, hogy — tekintettel a közhangulatra — ő is belép az egységes pártba. (Lehet, hogy csak meg akarta tréfálni az embereket meg talán önmagát is, mert nagy mókamester ökegyelmessége.) A főbíró dermedten nézett rá:

— Mit mond excellenciád? ... Hogy belép a kormánypártba? ...

— Úgy van, belépek. Mert úgy áll a dolog ...

Tovább nem mondhatta. A főbíró élesen közbevágott:

— Már pedig, kegyelmes uram, ha ezt megeselekszi, kénytelen volnék megvonní excellenciádtól a hatósági támogatást. Mert nekünk ellenzéki kell. Olyan ellenzéki, mint Excellenciád.

Így végződött Nagy Emil kacérkodása az egypárttal. És — tegyük hozzá — így fest az a bizonyos hatósági terror — legalább is Jászladányban.

Beszélgetés a Józsefvárosban

— No, mi ujság, szomszédasszony?

— Semmi jó, szomszéd úr. Nincs munkám, amióta a tizenyolepengős „Oroszlán” légnyomású mosógép divatba jött, amivel egy kosár ruhát tizenöt perc alatt lehet kimosni.

(Bemutató: VII, Erzsébet körút 17, II. 12. *Lift díjtalan.)

Piccard az autóbuszban

A mult héten történt Szegeden. Valamelyik tanyai választógyűlésről igyekeztek haza a városi urak. Nagy vitatkozás folyt az autóbuzson a választásokról és a várható eredményről. Egyszer csak valaki odafordult az egyik úrhoz:

— Mondd, kérlek, mi a véleményed Piccardról?

Az illető urat láthatólag meglepte a kérdés és zavartan feszengett a helyén. A feleletet azonban az egész autóbuzs sürgette.

— Halljuk, mi a véleményed Piccardról?

Az úr izgett-mozgott, végre így szólt: — Hát azt hiszem, hogy ... okvetlenül bejön ...

— Hogy bejön? Nem rossz! — kiáltotta az autóbuzs közönsége nevetve.

Az úr rákvörös lett. Nem tudta, mire vélni a nagy derültséget, mert eszébe se jutott, hogy Piccard más is lehet, mint — képviselőjelölt. Mentetgetőzve tette hozzá:

— Ugy gondolom, hogy okvetlenül bejön, ha — Bethlen is úgy akarja ...

Mért kiabál?

A Dunaparton sétál Spitz és kétségbeesett kiáltás üti meg a fülét:

— Segítség! Nem tudok úszni!

Spitz odaszól:

— Hallja, én se tudok úszni és mégse kiabálok úgy.

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI...

...miért van egyes választókerületekben annyi ellenzéki jelölt?

Seiffensteiner Salamon bátyánk rágyújtott egy pompásan szelelő Britanikára és a következő anekdotával adta meg az érdemleges választ:

— Smüle a kis Móric fiával utazik a villamoson. A gyerekek feltűnik, hogy a nyugatitól az Oktogon térig már a harmadik ellenőr száll fel a kocsira. Odafordul az apjához:

— Tata, miért van egy ilyen villamoson annyi ellenőr?

Smüle vállat von:

— Mert egy nem bírná a döcögést.

— Na és mit gondol, hogy lehet az, hogy a képviselő urak, akik egyébként úgy oda vannak a hazáért, most csak a mandátumukkal vannak elfoglalva?

Salamon bátyánknak erre is megvolt az anekdotája:

Spitzer így szól a menyasszonyához:

— Ha tíz életem volna, azt is feláldoznám magáért, Malvinka, de....

— De?

— De csak egy életem van.

— Hát azt nem tudja Salamon bácsi, mért engedte át Gál Jenő a választási listán a fiatal Vázsonyi Jánosnak az első helyet?

Egyszer elcserélték a Sime Ponczák sóletjét a péknél és egy sokkal finomabb sóletet adtak neki. Az ebédnél a Sime egyre noszogatta a feleségét, hogy kezdjen bele.

— Mért én kezdjem? — kérdezte az asszony. — Hiszen mindig te szoktál előbb venni az ételből!

— Tudod, egyetlenem, — felelt a Sime — az, aki a mi rossz sóletünket kapta e helyett a kitünő sólet helyett, most bizonyosan arra gondol, aki az ő sóletjét eszi és azt mondja: „Akadjon a torkán az első falat!”

Mit énekelnek Kaposváron?

Pásztor Árpád a mult héten lent járt Kaposváron. Amint a Kupa-vendéglő mellett elhaladt, hangos nótázás ütötte meg a fülét. Az író figyelmes lett az énekre, megállt és hallgatta, amint fúj-ták a legények:

„Rozi néni, de rossz lett a kend lánnya,
Azt mondik, hogy pasztát tesz a fogára,
Azt mondik, hogy gramafonál,
Azt mondik, hogy telefonál,
Azt mondik, hogy kádba fürdik a ronda.”

Na de kérem, ne legyünk olyan indiszkrétek!

A budapesti Márkus Park-mozi a napokban a következő filmújdonstágot hirdette:

100%-os német vígoperett:

„Ami minden asszonyban van...”

... És még hozzá: sötétben mutogatják az ilyesmit.

WEISZ MARISKA

V, LIPÓT KÖRÜT 22

Függönyök féláron

Selyemfényű szőnyegfonal
12 fillér

— Van egy gondolatom. Már napok óta motoszkál a fejemben.

— Képzem, hogy unja ott magát egyedül.

Micsoda igények!

— A mult héten vettem magától ezt a kanárit, de visszahoztam, mert nem tud énekelni.

— Ugyan kérem, kinek van ma kedve énekelni?

Vigyázó Lacika választási helyzetképe

Amin Pest nevet

Doktor Kapzsynak meghal a felesége. Temetés után fölkeresi a biztosítótársaságot.

— De kérem, — mondja neki a biztosító embere — hiszen a boldogult feleségének nem életbiztosítása volt, hanem tűz elleni.

— Tudom, — bólint Kapzsy — de krematóriumban hamvasztottam el a megboldogultat.

Egy dúsgazdag balkáni herceg, valamivel túl az első férfikorán, éjszakai szórakozása közben bevetődött egy pesti tánchelyiségbe. Nosza, körülvették a leányok és pár perc múlva már folyt a francia pezsgő. Éjjél után hirtelen elkomorodott a nagyúr és így szólt:

— Tudjátok meg, hogy az én kezemhez asszonyvér tapad.

Rémülten néztek rá, többen a szívükhöz kaptak és felsikoltottak. A herceg egy Khedivére gyujtott és folytatta:

— Minálunk nemzeti szokás, hogy az

olyan asszonyt, aki nem ajándékozza meg gyermekkel a férjét, megölik. Ezért öltem meg én is a feleségemet.

A leányok elhúzódtak a félelmetes ember mellől. Csak egy tüzeszemű, fekete némber maradt mellette. Hajnaltájt ezzel kocsizott el a herceg...

...Másnap kíváncsian kérdezték bátor kolléganőjüket a leányok:

— No, mi történt?

A fekete démon felkacagott:

— Én mondom nektek, lányok, az a szegény asszony ártatlanul halt meg...

ÍRÓK, MŰVÉSZEK, TUDÓSOK

s egyéb országos nevű emberek az új parlament megnyitása után a parlamenten kívül találkoznak!

Pekár tésztája

— Mit gondolsz, mi a Pekár Gyula kedvenc tésztája?

— Így választások előtt biztosan a lekváros derecske.

Horgászat

A nyaralóhelyen egy fürdővendég már órák hosszat horgászik, mikor odalép hozzá egy másik fürdővendég és megkérdi:

— Na, hány hala van már?

— Egy se.

— De hiszen egész délután itt horgászik!

— Igen, de tagja vagyok az Állatvédő Egyesületnek és ha fogok egy halat, utána mindig visszadobom.

A Dunakorzón

Az aranyifjúhoz így szól a barátja:

— Mi az, Pista, te a Lilivel mászkálsz? Hiszen a mult héten kosarazott ki!

— Igen, az Aladárt választotta.

— Akkor nem értem...

— De a pótválasztáson én jöttem be.

Az amerikai alamizsna

Curtius: Nagyon szépen köszönöm, adjon az isten ezerennyit.

Hoover: Bántottam én magát, hogy ilyen rosszat kíván?

Kedves Borsszem Jankó!

Budapesten két frontharcos-lista volt. Az egyiknek Perley Lajos a vezetője.

Egy frontharcos kapitány leszorult a listáról és panaszával a lista második helyezettjéhez fordult, aki a háborút főhadnagyi rangban fejezte be. Miután kiöntötte keservét, a főhadnagyi így szólt:

— Mért hozzám jössz, kapitány úr? —
Perelj, kapitány uram, Perleyddel...

Műérzék

A negyedik B. osztály tanári felügyelet alatt megnézi a Szépművészeti Múzeumot. A tanár meg akar győződni a fiúk műérzékéről és megkérdezi tőlük, hogy melyik képet mentenék meg, ha véletlenül tűz ütne ki a kaptárban.

Móriczka elsőnek válaszol:

— Én azt a három képet választanám... mindjárt ott, a kijárat mellett.

EREDMÉNYESEN VÁLLALCIÁNOZÁST

(ohne Vicziánózás) és mindenfajtajú és vallású ellenzéki-

IRTÁST

az országos választások folyamán
EGYSÉGES NAGYTAKARITÁSI
VÁLLALAT

Szemelvény peres aktákból

„Panaszos fél beadványában a józan emberi észre hivatkozik. Ezzel szemben hivatkozom a polgári perrendtartás ama rendelkezésére...”

*

„Még ha minden logikától eltekintünk is és csupán az elsőfokú bíróság határozatát vesszük figyelembe...”

SZŐGEDI PAPRIKA

MEGJELENIK: TETSZÉS SZERINT (T. I. AZ OLVASÓ TETSZÉSE SZERINT)

IRJÁK: A BORSSZEM JANKÓ SZEGEDI SPECIALISTÁI

ELŐSZÓ

Most, mikor tollamat a város minden rendű és rangú uraira emelem, ünnepelesen ígérem, hogy sem a városról, sem az urakról semmi rosszat nem fogok terjeszteni, nehogy a rengeteg áldozattal kiharcolt óriási idegenforgalom dugába dőljön.

Nem fogom tehát a híres egyetemi városról megírni, hogy ha esik az eső, akkor a külváros lakóinak egy része hűtlenül elhagyja kényelmes otthonát és száraz ágon hallgatag ajakkal csügg a képviselőjelöltek és a teljes hadilét-számra kiegészített kormányfőtanácsosi sereg szaván.

Nem fogom megírni a gyógyulást keresők boszúklínájára, hogy a klinikák előtt halad el „csendes” zakatolással a kisvasut, mely csak a kimerült apólok tudja álomba ringatni, de a betegeket nem.

Nem fogom megírni, hogy a színházlátogató közönség a moziba jár, hanem csak azt, hogy a város a legnagyobb jólétben sinylődik, a kereskedelmi élet virágzó (minden boltban futórozsa virágzik a pulton és zöld moha lepi be a kasszát), ami pedig a mezőgazdaságot illeti, ilyen jó napokat még sohasem látott. Képzeljék el, egy liter bor 12 fillér és a fogyasztási adó csak 19 fillér. Mein Liebchen...

Mint tetszik látni, tapintatos és illedelmes vagyok. Isten ments, hogy bárkit is fölébresszek nyári álmából.

POLITIKA

⊙ **Autogramgyűjtés.** Szegeden az utóbbi időben nagyon elharapódzott az autogramgyűjtés szenvedélye. Egyes rajongók teljesen önzetlenül, de annál magasabb díjtétel mellett naponta több ezer autogramot gyűjtöttek, olyanoktól is, akiknek az aláírása majdnem értéktelen (mint ez majd a bíróság előtt ki fog derülni). A kisdíákok körébe is átcsapott a gyűjtés hulláma és az autogrambörzén ötven „Klebsbergéert” egy „Rassayt” adnak.

× **Nem csak a paprika hamis?** Szeged paprikatermelői évtizedek óta küzdenek a világhírű szegedi paprika hamisítása ellen. Tudvalevő, hogy silány spanyol paprikával keverik a zamatos szegedi paprikát és ezzel nagy károkat okoznak. Ezeket az üzelmeket megelégtették a város jobbjai és a paprikahamisításról áttértek az aláíráshamisításra. Ezúttal is spanyol motívumot keverték a dologba, mert az a cél, hogy az ellenzéket spanyol csizmába szorítsák. A tömeges névhamisítás híre eljutott Madridba is, ahol kijelentették, hogy a hamisítókkal semmi közösséget nem vállal egyetlen spanyol sem. Azok a spanyoloknak se ingük, se gallérjuk.

TUDOMÁNY

= **Új egyetemi paloták.** Arra a hírre, hogy az utóbbi időben tömegesen követtek el öngyilkosságot ügyvédek és orvosok, Szeged

város tanácsa elhatározta, hogy újabb palotákkal gazdagítja az egyetemi várost. Az a terv, hogy közvetlen a Tisza partjára a budapesti OTI-felhőkarcoló mintájára tizenötemeletes épületet húznak, hogy az egyetememet végzett ügyvédek és orvosok diplomáinak másolatait legyen hol elhelyezni. A felhőkarcoló tetejére a Tisza közepéig kinyúló ugródeszkat helyeznek el, hogy a végzett, illetve egészen „kész” lateinerek startját megkönnyítsék.

Egy kis statisztika. A szegedi egyetem statisztikai tudósai a házasságkötések számának erős csökkenéséről számolnak be. Amint látjuk, Szeged úgy hozzászokott a passióhoz, hogy most már folyton csak passziózni akar.

SZÍNHÁZ

≠ **Az új szízigazgató programja.** Görög Sándor, a szegedi színház új igazgatója, a következő szenzációs programot adta a jövő évadra:

— Nem lesz operaszemélyzet, de lesz jó operaelőadás — a m. kir. Opera művészeivel. Nem tartok operettszemélyzetet, de lesz jó operettelőadás — a Király Színház társulatával.

Ez a kijelentés némi pótlásra szorul, mert az igazgató a drámáról megfeledkezett. T. i. drámai személyzet sem lesz, de az igazgató gondoskodni fog a drámáról is — a n. é. közönség közreműködésével. (Ha a drámáról még úgy hallgat is az igazgató, mint görögdinnye a fűben.)

□ Föllendül a dráma- szerű ez, — jelentette ki
irodalom. A szegedi szín- előttünk — mint Kolum-
ház igazgatója kijelentette, busz tojása.
hogy a színház kapuja
nyitva áll minden új tehet-
ség előtt. Nála nincs pro-
tekció, ő nem zárkózik el
senki elől, nála a fiatal Horváth Feri, a sörözők fő-
szerzőknek színrekerülni istápolója, a Dreher-söröző
nem probléma. Olyan egy- tulajdonosa, a nagy idegen-

KÖZGAZDASÁG

= Nagy olcsóság a sze-
gedi Dreher-sörözőben.
Horváth Feri, a sörözők fő-
istápolója, a Dreher-söröző
tulajdonosa, a nagy idegen-

forgalomra való tekintettel,
a vendéglői adagokat a fe-
lére szállította le. Mától
fogva ingyen adja a sör-
höz a habot, a paprikáshoz
a halászlét és a réteshez a
túrót. A székely gulyásnál
nagy meglepetést tartogat
— alighanem hús is lesz
benne.

A kiadásért, (a „Szegedi Paprika“-ban szereplők kiadásáért) nem felel: KÓRÓ IMRE

— Mit szól a menyasszonyomhoz?
— Kissé szomorú arca van.
— Na hallja! Én is szomorú lennék,
ha olyan arcom volna, mint neki.

A képviselőjelölt a feleségéhez:
— Képzeld, utolsó vagyok a listán.
— Te naiv lélek!... Azt, hiszed, csak
a listán?!...

AZ ÜZLETI VÁLSÁG HUMORA

I.

Az Abbazia-kávéház egyik kereskedő-
törzsasztalánál azt kérdezi Radó úr:

— Ki tudja megmondani, mi a különb-
ség az aktíva és a passzíva közt?

— Micsoda kérdés ez? — bosszankodik
Roth. — Hiszen ezt minden gyerek tudja.

— Azt hiszem, tévedsz. Hallgass ide.
Aktíva az, amiről én tudom, hogy nincs
és más azt hiszi, hogy van. Passzíva az,
amiről én tudom, hogy van és más azt
hiszi, hogy nincs.

II.

Stern találkozik Schwartz-cal.

— Nálam van a váltója, Schwartz úr,

amit három hónappal ezelőtt írt alá és
ma esedékes.

— Persze, a váltó!... — kap a fejé-
hez Schwartz — és idegesen szippant a
Princessásából.

— Itt van. Váltsa be.

— Szó sincs róla, kedves Stern úr.

— Micsoda?... Nem fizet?

— Egyszerűen: nem. Nem fizetek.

— Nem értem. Hiszen a saját kezével
írta alá!

— Az igaz, hogy én írtam alá, de a
szavam sokkal szentebb, mint az aláírá-
som és ha én azt mondom, hogy nem fi-
zetek, arra mérget vehet, Stern úr.

Az egész város tele van

panaszkodó nőkkal, hogy a szeles idő ke-
züket, arcukat kifújta. A tél és a tavasz
az az időszak, amikor a kéz- és arcbőrre
leginkább kell vigyázni. Ezért minden
magára adó nő használja a dr. Morrison

finomító krémet, amely arcát, kezét bár-
sonyossá, simává teszi. A Morrison fino-
mító krém a férfiaknál a borotválkozás
után, a nőknél pedig depilátorozás után
szinte nélkülözhetetlen.

Politikai továbbképző

Szín: Mintaiskola az Országházában.

Bethlen tanítóbácsi (bejön).

Képviselő-gyerekek (kórusban): Is-ten hoz-ta!

Rothenstein: Vi-gye visz-sza!

Bethlen: Móricka, már megint rosszakodsz. Ki foglak csapatni az iskolából.

Rothenstein: Tanítóbácsi kérem, ismételni nem lehet?

Bethlen: Nálam csak a jó gyerekek ismételhetnek.

Podmaniczky Bandika: Tanítóbácsi, kérem, úgy-e, én jó vagyok?

Bethlen: Jó vagy, nem mondom, de a Móricka kimarad és így már terád sincs szükség.

Podmaniczky Bandika (sírva): Mindegyik a Móríc az oka!

Fábián Béluska: Tanítóbácsi kérem, a Kunapé megint a padlóra köpött. Azt hiszi, hogy a villamoson van.

Bethlen: Bélus, te ne árulkodj. Andris nagyon jó fiú, csak hogy ő mindig ki akarja domborítani a kiscsajz-voltát.

Bethlen: Most ki fogom választani azokat a jó fiúkat, akik jövőre is idejárhatnak. Rassay Karesi, mért bújsz a pad alá?

Rassay Karesika: Tanítóbácsi kérem, én rólam minden lap megírta, hogy aknamunkát folytatok. Most rakom le az egyik aknát.

Bethlen (mérgelesen rágyújt egy Sztambulra): Büntetésből a sarokba fogsz állni!

Rassay Karesika (magában morogva): Jó, majd az Esti Kurírban jól megmondom neked is a magamét.

Bethlen: A politikai továbbképző két jómagaviseletű tanulót tandíjmentességben fog részesíteni. A kiválasztottak a pártkasszájánál felvehetik a tandíjvisszatérítést.

Peyer Karesi: Tanítóbácsi kérem, én nagyon rá vagyok szorulva.

Bethlen: Miért?

Peyer Karesi: Mert a multkor iskola-széksértésért 500 pengőt kellett fizetnem.

Bethlen: Mi volt a vizsgai feladat?

Gaal Gasztonka: A kartellek mint olyanok. Tanítóbácsi kérem, én készültem.

Bethlen: Akkor mondd el a leckét.

Gaal Gasztonka: A kartellek, mint ilyenek és mint olyanok feltétlenül jól mennek.

(A csengő megszólal.)

Bethlen: A vizsgát ezennel berekesztem. A bizonyítványokat mindenki a lakóhelyéhez legközelebb eső főispánnál veheti át.

(Köszegi)

— PATKÁNYIRTÁS HELYETT
MÉRT NEM CSINÁL INKÁBB PLAKÁTIRTÁST AZ A JÓ FŐVÁROS?

A „nagy jelenet“

Kedves Borsszem Jankó!

Az egyik nyári színikör előadására betetődött egy kiváló írónak, akinek jelenléte felvillanyozóan hatott a társulat tagjaira. Különösen egy kis színész né igazult, aki évek óta most jutott először szóhoz „nagy” színpadon. Mikor az író a kulisszákat járta, ezzel a kéréssel fordult hozzám:

— Édes szerkesztő úr, ne mulassza el a nagy jelenetemet. Mindjárt a második felvonás elején jövök, nézzen meg, kérem szépen.

Az író megígérte.

A második felvonásban szobalánynak öltözve jelent meg a kicsike és pár szót rebegetve, gyorsan távozott a színről. Ez volt az a bizonyos jelenet.

Mikor vége volt az előadásnak, lelken-dezve kérdezte a „művésznő” az írótól:

— Na, hogy tetszem, drága Mester?

— Egy kis pehhem volt, angyalkám, — felelte az író. — Tudniillik éppen akkor, amikor magácskának az a nagy jelenete volt, az egyik szomszédom eltűsz-szentette magát és én az egész nagy jelenetből egy árva szót se hallottam.

Úrhabás dísz: A SZÉPKÖNYV

Szép könyv dísz:

AZ ÍZLÉSES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében

Budapest V, Vadász ucca 30.

BERLINI RIPORT

I. Biró Lajos regényben írja meg Magyarország történetét

Biró Lajosnak Berlinben, a Steinplatzon van állandó otthona, de a berlini magyar írókolónia nagy fájdalomra csak ritkán tartózkodik a német fővárosban. Június közepén ismét Berlinbe érkezett rövid időre és most itt ülünk vele a lakás legtávolabbi, szinte megközelíthetetlenül elrejtett szobájában, amely bámulatos egyszerűséggel van dolgozószobának berendezve. Első kérdésünk ez:

— Milyennek látja ön, a külföldön élő magyar író, a magyar irodalmi állapotokat?

A világhírű író elgondolkozik és csak percek múlva válaszol:

— Ami legjobban feltűnik az embernek, ha hazamegy, vagy ha külföldről élénk figyelemmel kíséri, hogy Magyarországon mi történik, az, hogy

a magyar közvélemény már megint elveszítette a realitások iránti érzékét; részben túlbecsül, részben nem becsül meg egyes dolgokat.

— Hogy távolabbról eső kérdésekről ne is beszéljek, semmi jele sincs annak, milyen erőforrás egy nemzet életében az irodalom. Nem látja a közvélemény, hogy egy olyan tragikussorsú nemzetnek, mint a magyar, úgy kellene az irodalmába belemerülnie, mint ahogy a betegnek az orvosságához kell nyúlania. Politikusok csak lényegtelen dolgokban adhatnak útmutatást, az igaz útmutató és világítótorony az irodalom.

Most még meggyőzőbbé és lelkesebbé válik a költő hangja:

— Épp ezért az egyetlen sziget a magyar életben, ahol az ember nem kénytelen kétségbeesni és pesszimista lenni: az irodalom és az egyetlen remény az a tudat, hogy ezek közt a sivár viszonyok közt tehetséges és bátor fiatal írógárda szólal meg állandóan Magyarországon.

Kis szünet, magyar szivarra gyujt, majd halkkan, szomorúan mondja:

— Sajnos, semmi remény nincs arra, hogy a mai viszonyok között Magyarországon ez az irodalom olyan támogatást kapjon, mint amilyen támogatást nagy és kis államokban az irodalom kap. Nem is beszélek gazdag nyugati államokról, csak a kis országokat említem. Például Dániában, Norvégiában és Cseh-

szlovákiában nagy állami díjak vannak, amelyek nagyrészt a kezdőket és a fiatalokat segítik az anyagi és erkölcsi érvényesülés felé. Sajnos, Magyarországon más a helyzet, de arra, azt hiszem, van remény, hogy

lassan, fáradságosan és sokszor drámai, sőt tragikus körülmények árán megváltozik a magyar társadalom gondolkozása.

— Ha valaha megírják ennek a szomorú kornak a történetét, mégis azt fogják megírni, hogy a gyógyulás kezdete az volt, hogy a nemzet életosztöne egy pár nagy irodalmi munkában megszólalt.

Elgondolkozva beszél tovább:

— Tragikus írógeneráció a miénk. Amikor az írói suhanckor után megjött a férfihang, akkor sepiki sem beszélhetett úgy, ahogy akart. Van néhány kivétel,

úgy Molnár Ferenc, aki olyan szuverén módon adja elő mondanivalóját, hogy kivüle van minden megszorítottságnak, amelyet más írók éreznek.

— Molnár Ferenc azonkívül, hogy művész és szinte büvész, nagy, igen nagy költő is, akinél csak azért feledkezünk meg a költő voltáról, mert a bravúr, ahogy a dolgát csinálja, elfelejteti velünk. Ha ügyetlenebb volna, észrevennék a költőt, de nem teszi meg nekünk a szívességet, hogy ügyetlenebb legyen.

— Milyen munkán dolgozik most? — kérdezzük.

— Évek óta folyton készülök valamire. Sajnos, kevés az időm. Egy nagy történelmi munkát szeretnék megcsinálni. Magyarország történetét akarom megírni regényben. A történelem nagy stációiról akarok regényt írni. Van egy pár kedves figurám, így például Julián barát is és ezeknek az életét írom majd meg. Természetesen meg kell majd írnom az eseményeket megelőző és az eseményeket követő kor történetét is. Így fog kialakulni az elgondolt történelmi mű. Ezen a nagy munkán kívül egy kisebb regényen dolgozom és ez készen is lesz a közeljövőben.

A pesti polgárról írtam regényt; meztelenre vetkőztettem a pesti polgár lelkét és őszintén megírom ennek a figurának minden hibáját, minden erényét.

— Meddig marad Berlinben?

— Két napig. Azután Londonba utazom. Szerződéseim most hosszabb időre Londonhoz köt és sajnos, ez az oka annak, hogy vágyaim nem valósulhatnak meg.

— A „Hotel Imperia”-nak nem támadt mostanában valami új változata?

— Szó van arról, hogy hangosfilmet csinálnak belőle. Eddig regény, film, dráma, operett készült ebből a témából, még a hangosfilm és az opera van hátra.

— Szeret külföldön élni?

— Megszoktam. De bevallom, néha vágyom arra a kis szerkesztőségi szobára, ahol annakidején vezércikkeket írtam... Különös, úgy-e...

II. Beszélgetés Vecsey Ferencsel, aki buddhista lett

Vecsey Ferenc talán az egyetlen művész, aki mint csodagyerek kezdte és mégis világhírű hegedűs lett belőle. Évtizedek óta él külföldön, Londonban palotája, Velencében kastélya és birtoka van. Gazdag ember és tudvalévő, hogy a gazdag emberek — különcök. Vecsey is az. Esztendők óta tanulmányozza a buddhizmust és most az a szándéka, hogy egy buddhista templomban áttér erre a misztikus hitre.

— Hogy határozta el erre magát? — kérdezzük Vecsey Ferencetől, aki a napokban érkezett Berlinbe.

Halkan, megfontoltan válaszol:

— Aki egy kicsit tanulmányozza a buddhizmust, rájön arra, hogy ez az egyetlen olyan vallás, amely a legközelebb áll az emberhez és amelynek leginkább az igazság a főalkotóeleme. Én körülbelül egy évtizede foglalkozom a buddhizmussal. A velencei könyvtáramban négyezer olyan kötet van, amely a buddhizmusról szól.

Az a szándékom, hogy fokozatosan lemondok a zenéről és néhány esztendő múlva kizárólag a buddhizmussal akarok foglalkozni.

— Egyáltalán hogyan lehet összeegyeztetni a muzsikát, például a pattogó ritmusú, vágyakat gerjesztő muzsikát a buddhizmussal, amelynek alapja a vágyakról, testi örömeikről való lemondás?

— Az, aki át van hatva ennek a valásnak az eszméitől, arra semmi hatással nincs a muzsika. Én nem ezért akarom abbahagyni a hegedülést, hanem azért, mert minden időmet egy nagy buddhista munka megírásának akarom szentelni. Nem óhajtok dicsőímnuszni zen-

geni erről a vallásról, csak annyit mondhatok, hogy a megnyugvásnak és a békeességnek olyan fenséges érzetét kelti az emberben, hogy az felbecsülhetetlen. Hála Istennek, módomban volna az élet minden örömét megszerezni a magam számára, de ezek a pénzért megvásárolható dolgok nem szereznek nekem örömet.

A multkoriban Mussolinivel beszélgettem erről a témáról. Ő is alaposan ismeri a buddhizmust és sok tekintetben igazat ad nekem.

— Őt egyébként jól ismerem. Minden olaszországi koncertemre eljön. Bámulatos ember, akinek olyan energiája van, hogyha valakivel öt percig beszél, az illető máris erősebbnek, tehetségesebbnek, bátrabbnak érzi magát.

Vecsey mindezt tört magyarsággal mondja el. Állandóan hibákat követ el és mindig bocsánatot kér. Elmondja, hogy gyermekkorában került el Magyarországról és azóta csak látogatásban volt otthon. Nemrégiben, mint ismeretes, jótékony célú hangversenyeket adott Magyarországon. Megkérdezzük, hogy eljönne-e ismét magyarországi hangversenykörútra?

— Nagyon szívesen, — válaszolja — de csakis — szalónkocsi nélkül. Megtudtam ugyanis, hogy támadást intéztek ellenem, amiért a határon szalónkocsival fogadtak a hatóságok. Én ezt nem kértem, csak elfogadtam. Ha hívnak, újból adok jótékony célú hangversenyeket, honorárium nélkül. Hála Istennek, megengedhetem magamnak ezt a luxust. Csak az a fontos, hogy addig jöjjön a meghívás, amíg teljesen fel nem cserélem a hegedűt a buddhizmussal.

Berlin, 1931 június 24.

PALÁSTI LÁSZLÓ

Kellemes újítás a hírszolgálat terén

Bépesten, hej, van számos ujság
 És minden ujságban sorók.
 Az ember, míg azt végigfutja,
 Kínjában prüszköl és morog.
 Minek a sok szó, vers, vagy próza?
 Unja azt Mór és unja Róza.
 Elmondunk nékik dalba hát
 Pár kedves pesti balladát.

(Például ezt írják a lapok: „Bethlen a következőkben reflektált Gaal Gaszton kormányellenes kifakadására...” És most egy hosszú cikk jön. Minek ez? Nem egyszerűbb Bethlen választát az alábbi rövid kis dalban elbeszélni, hogy aszongya:)

Hallja kedves tekintetes Gaszton,
 Jöjjön meg a jobbik esze magának.
 Hígyje el, hogy a kigazda-kaszton
 Nincs talaja ellenzéki dumának.
 Mit piszkálja az ipart s a kartelt,
 Ha nem tetszik, úgy tartsa a begyébe,
 Mert különben több Maxit és Marcellt
 Küldök ellenjelöltnek a megyébe.

(Az egyik ujságban nagy cikk olvasható arról, hogy a pestszentlőrinci villamoson egy asszony egészséges lánygyermeknek adott életet. Az eset röviden valószínűleg így történt: A kalauz odalépett az újszülötthöz és az ismert sláger dallamára így szólt:)

Ki a papája,
 Ki a mamája,
 Kinek a lánya kegyed?
 Kegyedéért, lánya,
 Vajjon ki váltja,
 Ki váltja meg a jegyet?
 Átszállót vált vagy szakaszjegyet, —
 Szóljon, vagy rögtön lecsengetek.
 Nem fog zónázni,
 Nem fog potyázni.
 Hígyje el nékem kegyed.

(Hosszú lére eresztett nyilatkozatok jelennek meg illetékesek szájából, melyek szerint a dunai hidak építésének megkezdését anyagihiány késlelteti. Ezt lehetne közölni így is:)

Sír a pesti a szép Duna partján,
 Nincs közmunka, mit ígértek, csalfán,
 Nem épül fel az a két híd mégse,
 A két hidra nincsen egy pillér se.

(Szenzációs címmel és alcímmel fűszerezett színházi riport számol be Biller Irén házassága kapcsán arról, hogy a Biller népszerűségével vetekedő primadonna és az ugyancsak népszerű ariszto-

krata házasságából nem lesz semmi. A dolog lényege röviden ez:)

Az egyiknek sikerül,
 A másiknak nem.
 A színpad, az bukás és diadal.
 Az egyiknél kiderül,
 A másiknál nem,
 Hogy a híres Hymenhir fiatal.
 Nem mindig papsajt ám, oh, ezt tudja
 a díva is,
 Ha mindjárt mágnáshoz van szupéra
 hiva is.
 Az egyiknek sikerül,
 A másiknak nem,
 Oh Intim Pista, mondja, mit akar?

(Városházi tudósítás szerint a főváros illetékes bizottsága megvitatta, milyen legyen az új Rókus-kórház. Ezt a dal rövidebben mondja el:)

Nékem olyan Rókus kell,
 Mely épüljön végre fel.
 Vártunk már sok kis hetet...
 Épüljön hát fel,
 Épüljön hát fel, —
 Vagy tán a Rókus is beteg?

(Vezércikkét olvasunk arról, hogy az ellenzéki választók a végletekig kitartanak. Főlöszleg, kérem, az a sok beszéd. Egy röpke dal többet mond.)

Nem, nem, nem, nem, nem,
 Nem megyünk mi innen el,
 Míg a Bethlen Pista minket
 Szavazóknak meg nem nyer.

HESZ FERENC

Waldmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyék-
 szék- és mosdóberendezések. Ólomáruk,
 víz-, gőz-, légszuszterelvények. Pipere-
 cikkek. Fayencmosdók, klozettszék,
 bidetek és ülődeszkák, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61

Telefon: 102-74

Legyőzte a Morisson

borotva-krém a borotva-szappant, mert
 víz, szappan, eset nélkül borotvál. Kap-
 ható 3 nagyságban szakszettekben. Koz-
 metológia Budapest, VII Hermina 31 8.

Turai kiskaté a képviselőválasztásra

A pestmegyei Turán négy jelölt hadakozik a mandátumért: Kálmán István (egységspárti), Borbély Andor ujságíró-kollégánk (pártonkívüli), Csoőr Lajos dr. (pártonkívüli) és Kocsányi Dezső (kereszténypárti). A választási izgalmak olyan magas fokra hágtak, hogy Tura egyik érdemes választópolgára kiskatéba szedte a helyi alkotmányosság szabályait. Nem állhatunk ellen a kfsértésnek, hogy az ilyenkor szokásos elmeszülemények közül ezt a határozottan friss és ötletes szatírárt kiragadjuk. Szerzője: egyszerű magyar ember, de amilyen nehézkesek a betűi, olyan könnyedek a szavai. Itt adjuk a turai kiskatét:

— *Milyen képviselőjelölt van?*

— Van hivatalos és nemhivatalos képviselőjelölt.

— *Mi a különbség a két jelölt között?*

— Az, hogy a hivatalosat a kutya sem hívta, viszont a nemhivatalosat alig birtuk rábeszélni, hogy idejőjjön.

— *Van-e még valami különbség?*

— Igen! A hivatalos jelölt nem kívánatos, viszont a kívánatos nem hivatalos.

— *Van-e esélye a hivatalos jelöltnek?*

— A nép multkori s jelenlegi hangulatából ítélve nincs.

— *Mégis kiben vagy miben bízik a hivatalos jelölt?*

— Először a választási rendszerben bízik. Másodszor a főszolgabíró úr tekintélyében. Végül az állatorvosunkban.

— *Ne sértégesen! Hogy bízhatna abban, hogy végszükség esetén az állatorvos segít rajta?*

— Pardon, de az állatorvos a főkortes és ugyan kiben bízson a hivatalos jelölt, ha nem a főkortesben?

— *A népben nem bízik a hivatalos jelölt?*

— Nem! Mert a bizalom rendszerint kölcsönös s mivel a nép nem bízik a hivatalos jelöltben, a hivatalos jelölt sem bízhat a népből.

— Mikor ajánlja már végkép magát az ajánlási rendszer?

KÖRTÁVIRAT a celldömölki, kúnszentmártoni, tompai és budai kerületekhez

Alulirottak a leg-erélyesebben tiltakozunk az ellen, hogy Jánossy Gábort, Kuna P. Andrást, Podmaniczky Endrét és Rothenstein Mórt kibuktassák a főtnevezett kerületekből. Ezzel ellenkező állásfoglalásban existenciánkba ütköző merényletet látnunk. Nem engedjük magunkat kenyérkereseti lehetőségeinktől elütni, illetve kipróbált témaszállítóinktól megfosztani.

Ügyünket a magyar jókedvet ápoló derék polgárság kezébe tesszük le.

**Humoristák, Karikatúristák
és Kabarékomikusok
Bajtársi Szövetsége**

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

HOSSZUTH LAJOS U. 7.
- AUT. 890-63 -

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

BUDAPESTI BÉLYEGTŐZSDE

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

Dorozsmai nóta

Nem forog a dorozsmai szélmalom,
Dénes Pista lépett föl a szélbalon.
De megjött a főbíró úr levele,
Hogy aszongya: Dénes Pista — le vele!

A sinzeppelin és Pöstyén

— Mégis csak nagy dolog a Piccard léggömbje!

— Az semmi. Szerintem a sinzeppelin sokkal különb.

— Hogy mondhatod ezt?

— Na hallod!... Az ember délelőtt reumát kap Berlinben és délután már Pöstyénben kúrálhatja magát.

ARANYKÖPÉSEK

Akarva sohasem vagyunk olyan becsületesek, mint akaratlanul.

*

Amit nem tudunk, azt tudjuk a legjobban.

*

Az okos nem azt mondja, amit gondol, hanem amit célszerűnek tart.

*

A házasság is ama dolgok egyike, amiket mindjárt a kezdetén rontunk el.

Karádi Emil

Rassay és az angolok

— Hogy írják Rassay nevét, ha történetesen angol mniszterelnök volna?

— Na?...

— Rassay MacDonald.

Az Andrássy úti divatüzletben

Egy régi demokrata Komlós Sándorral, a népszerű Andrássy úti úridivatkereskedővel a demokraták összeveszéséről beszélget.

— Mit gondol, Komlós úr, — kérdezi — mit csinálna most Vázsonyi Vilmos, ha élne?

— Hogy mit csinálna?... Elmenne a Terézvárosból, talán Budapestről is, de előbb bejönne hozzám egy jó úti-köpenyért.

Forradalmi újítás az elveszett tárgyak hirlapi körözése terén

„Az Est” május 30-iki számában ez a hirdetés jelent meg:

„Ujpesti 11-es villamos végállomásánál pünkösdi hétfőjén elveszett pénztárcáját kéri tulajdonosa, hogy a tárcsa megtalálójára a pénz megtarthatja, az iratokat küldje Balogh Sándor hirdetőirodájába.”

Érthető izgalommal várjuk, vajjon jelentkeznek-e a pénztárca? Föltéve persze, hogy a pénztárcák egyáltalán szoktak ujságot olvasni.

Külvárosi mézárszék előtt

— Mit viszel, Mari?

— Lóhúst.

— Vidd csak, attól híz majd jól az apád.

Ki milyen cigarettát szí?

Ádám tanár — „Évá”-t,

Dohnányi Ernő — „Szimfóniá”-t,

Fedák Sári — „Faraó”-t,

Kemál pasa — „Sztambul”-t,

Mussolini — „Szfinksz”-t,

Vojnovich Géza — „Drámá”-t,

Windischgraetz hrg — „Princessas”-t,

Zichy János — „Király”-t.

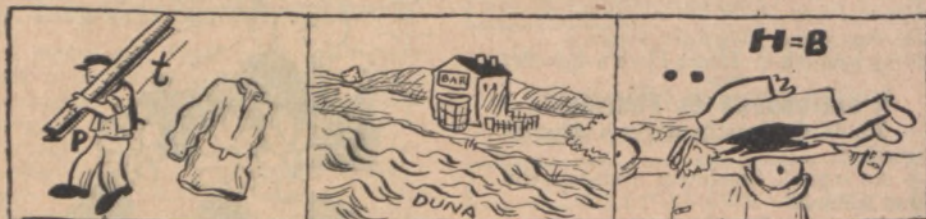
Akar Ön olcsón nyaralni?

Vegyen telket a Hamzsabégi erdőben és építse fel saját nyaralóját vagy week-end házát. Tölgyerdő. Parcellák négyszögölenként már 2 pengőért kaphatók.

Részletes felvilágosítást a telep irodája nyújt: VIII, Üllői út 16/b, félemelet 4.

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg
RÁKÓCZI ÚT 60
Kír. Udvari Hangszergyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau” csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép
FOTO KLÁRA
műterméből
V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros készülék
Reich Miklós
VI, Vilmoscsá-rádió és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

3 óriás tubus
„OTO” fémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít, fényesít
Főleírat: ERA MŰVEK V, Katona József u. 31

6.

Egygobeline-párnaalap fonallal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

7.

Egy jumper blúz
FENYVES divatruházából
CALVIN-TÉR 7

8.

Dr. KÖRNERNÉ
kozmetikai intézete,
VII, Erzsébet körút 52. Tel.: 350—18.
Fiók: SIÓFOKON.
Arcápolás. Helyi fogyasztás. Szörte-
lenítés. Napvédő szerek. Hatásos
szőrvesztők. Szállítás vidékre is.

9.

EGY DARAB MŰVESZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszosz fényképész-mű-
terméből. VII, Király ucca 51. sz.

10.

Egy üveg **BAEDER** parfüm
FRITZ ZSIGMOND illatszerteréből
Rákóczi út 4
Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

11.

3 darab művészi levelezőlap
BRUNHUBER
udvari és kamarai fény-
képész műterméből, Buda-
pest VIII, Baross ucca 61.

12.

LABORI
fotóművészeti műterme
Budapest Gróf Tisza István ucca 18.
Egy darab 18x24 cm nagyságú
(Cabinet) művészfelvétel

13.

Egy darab
Egy darab
Egy darab „**ERA**” lakkcipő ápoló
szines cipő ápoló
fekete cipő ápoló
Főleírat: Budapest V, Katona József u. 31

Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ
július 1-1 rejt énszelvénye

A *Borsszem Jankó* mult számában közölt rébuszok megfejtése: 1. *Kívültámogató kisgazdapárt.* 2. *Listavezető.* 3. *Mesgye.* A megfejtők közül *Cseh Károly, Schreiber Sándor, Kovaltsik Irma, Hor-*

váth Béláné, Gyöző Károly, Barna Géza, Kovács Károly, Róna Illés, Kiss Márton, Benedek László, Sipos Eszti, Mezei Béla, Gruber Géza és Varga István kaptak jutalmakat.

Aki mindenre gondol

- Hát te így mész le a kerületedbe, betegen?
- Nem vagyok én beteg!
- Na és a mankók?
- Mit lehet tudni?... Hátha nem támogat senki...

Helyzet-dal

*Képviselő lett az Éber,
Azonkívül egy-két héber,
Azonfelül sok-sok stréber, —
Nívójuk à la kucséber.*

Jámbor vidék

- Mondja csak, mit építenek itt?
- Templomot.
- És minek?
- Mert a régibe már nem megy senki.

64. évfolyam, 13. (3179.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: **MOLNÁR EMIL**

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Biró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII. Rózsa ucca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

R E Xvillamossági, műipari és lakberendezési
üzlet

V., Doróttya ucca 9

Telefon: 824-04

Csillárok minden stilben és ki-
vitelben. Magyar, német, francia,
angol és japán műipari árúk.**HOMAN** gáztűzhelyek, mérsékelt árak.**KÉRJÜK**

t. előfizetőinket, szí-
veskedjenek a „Bors-
szem Jankó“ előfize-
tését megújítani, hogy
lapunkat tovább is
zavartalanul
küldhessük!

**Kávéházban
Vendéglőben
Fodrásznál**

*követelje**a**Borsszem Jankót*

**Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből**

gyógyulást keresők kérje-
nek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet-től.**

Bpest VII, Vilma királynő út 11 B

Az**ESTIKURIR**

*a liberális
polgárság lapja*

Mindenki olvassa

HIRDESSZEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND

CINKOGRAFIA

VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa a

**MAGYAR
HIRLAP**-ot,

a magyar értel-
miség legkittü-
nőbb napilapját

